

Харківська державна академія дизайну і мистецтв»

(повне найменування вищого навчального закладу)

Факультет «Образотворче мистецтво»

(назва факультету)

Кафедра монументального живопису

(повна назва кафедри)

Пояснювальна записка

до дипломної роботи бакалавра

(освітньо-кваліфікаційний рівень)

на тему **ЖИВОПИСНЕ ПАННО ДЛЯ ГАЛЕРЕЙНОГО ПРОСТОРУ**

ІМ. С. ВАСИЛЬКІВСЬКОГО

В М. ХАРКОВІ НА ТЕМУ “ЗЕЛЕНІ СВЯТА”

Виконав: студент 4 курсу,
спеціальності В4 «Образотворче мистецтво та
реставрація»

(шифр і назва спеціальності)

ОПП «Стріт-арт і монументальне мистецтво»

(назва освітньо-професійної програми)

Ксенія УСАЧОВА

(ім'я та прізвище)

Керівник **проф. Євген КОТЛЯР**

(ім'я та прізвище)

Рецензент **доц. Марія КОВАЛЬОВА**

(ім'я та прізвище)

Харків – 2025

Харківська державна академія дизайну і мистецтв
(повне найменування вищого навчального закладу)

Факультет «Образотворче мистецтво»

Кафедра монументального живопису / денна форма

навчання Освітньо-кваліфікаційний рівень «Бакалавр»

Галузь знань В «Культура, мистецтво та гуманітарні науки»

Спеціальність В4 «Образотворче мистецтво та реставрація»

ОПП «Стріт-арт і монументальне мистецтво»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри монументального живопису

Є.О. Котляр
“ 12 ” травня 2025 року

**ЗАВДАННЯ
НА ДИПЛОМНИЙ ПРОЕКТ (РОБОТУ) СТУДЕНТУ**

Ксенія Усачова

1. Тема проекту **Живописне панно у культурному центрі у м. Харкові на темі “Зелені свята”**

керівник проекту (роботи) Котляр Євген Олександрович, кандидат мистецтвознавства, професор кафедри монументального живопису ХДАДМ
(прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

затверджені наказом вищого навчального закладу від “5” травня 2025 р. № 118-ОС

2. Строк подання студентом проекту (роботи) 07.06.2025

3. Вихідні дані до проекту (роботи): Зібраний підготовчий матеріал під час переддипломної практики

4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити):

- Обґрунтування актуальності теми;
- Збір інформації та систематизація підготовчих матеріалів;
- Аналіз аналогів;
- Розробка авторської концепції рішення теми;
- Композиційний пошук образотворчих засобів втілення творчого задуму;
- Художньо-технологічні засоби виконання твору;
- Висновки;
- Список літератури;
- Ілюстративні матеріали.

5. Перелік графічного матеріалу (з точним зазначенням обов'язкових креслень)³:
фор-ескіз, проектна частина (вигляд твору в об'єкті, живописне панно, розмір 110 x 170 см.)

6. Дата видачі завдання 1 лютого 2025 року

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів дипломного проекту (роботи)	Строк виконання етапів проекту (роботи)	Примітка
1	<i>Затвердження теми дипломної роботи</i>	<i>Травень</i>	ок
2	<i>Аналіз аналогів</i>	<i>Травень</i>	ок
3	<i>Розробка авторської концепції рішення теми</i>	<i>Травень</i>	ок
4	<i>Композиційний пошук образотворчих засобів втілення творчого задуму;</i>	<i>Травень</i>	ок
5	<i>Затвердження ескізів рішення теми</i>	<i>Травень</i>	ок
6	<i>Систематизація інформації до пояснювальної записки</i>	<i>Травень</i>	ок
7	<i>Виконання оригіналів дипломної роботи</i>	<i>Травень-червень</i>	ок
8	<i>Оформлення пояснювальної записки та дипломної роботи</i>	<i>Травень-червень</i>	ок
9	<i>Захист дипломної роботи</i>	<i>Червень</i>	ок

Студент _____ Ксенія УСАЧОВА

Керівник проекту (роботи) _____ Євген КОТЛЯР

ЗМІСТ

ЗАВДАННЯ	2
ЗМІСТ	4
ВСТУП	5
КОНЦЕПЦІЯ РОБОТИ.....	6
РОЗБІР ОБ’ЄКТА.....	7
ЗБІР МАТЕРІАЛУ	8
СЦЕНАРІЙ РОБОТИ.....	12
КОМПОЗИЦІЙНЕ, СТИЛЬОВЕ ТА ТЕХНІЧНЕ РІШЕННЯ	13
СКЛАД ПРОЕКТУ	14
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	15
АЛЬБОМ ІЛЮСТРАЦІЙ.....	17

ВСТУП

Після багатьох років анексії, знищення та приховання наших українських – культурних надбань на сьогодні тема української культури набуває особливої актуальності в нашому суспільстві. Саме тому, ми як нація, маємо досить важливу місію — зберегти й відродити те, що залишилося в нашому генетичному коді, і передати це майбутнім поколінням. На превеликий жаль, не все втрачене можливо відновити у теперішньому часі або повернути, але ми можемо використати іншу стратегію – захистити та примножити те, що маємо, що робить нас українцями. Зараз, як ніколи, важливо не тільки бездумно дізнаватися про своє коріння, але й усвідомлено формувати національну ідентичність.

Проте, це зовсім не можливо сьогодні, без аналітичного та критичного мислення повною мірою збагнути, де правда, а де — маніпуляція чи відверта брехня, чи пропаганда. На сьогоднішній час інформаційний фронт, в деякій мірі, є не менш важливий чим фізичний. Пропаганда з боку ворога спрямована цілком на викривлення нашої історії, приниження наших традицій і розмивання національної свідомості, вже в не перший раз. У цьому вирі брехні здатність аналізувати інформацію та зіставляти її з фактами, що чудово допоможе відокремити істину від фальші, а й також, зрозуміти наскільки багатогранна та цінна є наша культура.

У цьому процесі незамінними є митці – художники, поети, музиканти, письменники та інші творчі особистості. Саме вони - незримі провідники народу. Через картини, мурали, байки, пісні, кіно, твори – вони передають не лише образи (зовнішні народу), але й почуття, такі як біль, надію, сподівання та мрії. Це – живий образ, енергія, що не лише надихає а дає наснагу на всі починання.

Митці фіксують у своїх творах не традиційні мотиви, не побут чи події – вони перетворюють мистецтво на інструмент спротиву та голосу. Ці твори це не просто естетика це нашій голос у світі, через який ми розповідаємо правдиву історію, яку не замінять написанні статті у Вікіпедії.

КОНЦЕПЦІЯ РОБОТИ

Свята завжди відігравали важливу роль у житті людини, приносячи з собою відчуття радості, віри, душевного тепла та єднання. Святкування завжди об'єднує людей — і рідню, і друзів, і навіть тих, з ким нас не пов'язує кров, але пов'язує щось важливіше — щирість, підтримка та присутність поруч у хвилини радості чи смутку. Окрему групу становлять свята, що містять елементи містики й символічності, надаючи повсякденному життю особливого сенсу та глибини. Яскравим прикладом є свято Івана Купала, відоме своїми обрядами очищення та пошуками міфічного цвіту папороті, а також Велесова ніч, яка в сучасній культурній інтерпретації часто сприймається як український аналог Геловіну.

Особливе місце в традиційній обрядовості українців займають Зелені свята. Це період, що поєднує в собі християнські та язичницькі елементи: з одного боку — освячення рослин і відвідування храму, з іншого — клечання осель, плетіння вінків і вшанування природних сил. Важливо зазначити, що Зелені свята виявилися настільки глибоко вкоріненими в народній культурі, що християнська церква не змогла витіснити їх із обрядового календаря, натомість адаптувала окремі елементи до нового релігійного контексту.

Особливої уваги заслуговує обрядовий цикл Русалій — період, сповнений розваг, символізму та містичних вірувань. У народній уяві саме в цей час активізуються міфологічні істоти — русалки, які потребують особливої уваги з боку людей. Задобрення русалок відбувалося через дарунки, які не мали характеру жертвоприношення, а радше виступали знаком пошани до жіночих образів, що персоніфікували сили природи. У Русалчин Великдень — четвер тижня Русалій — існувала заборона на купання, зумовлена віруванням, що в цей день русалки можуть затягнути людину під воду.

РОЗБІР ОБ'ЄКТА

Панно “Зелені свята” – це універсальний об’єкт, який здатний органічно вписатися у будь-який мінімалістичний інтер’єр, за рахунок свого колористичного рішення. А завдяки емоційній насиченості композиції, панно набуває виразності в просторі, який не перевантажений великою кількістю деталей.

Одним із прикладів такого простору є культурний центр у місті Харків. Галерейне приміщення має прямокутний план розмірами 8 x 16 метрів та висоту 4 метри. Центральна стіна із двома проходами з боків виконує функцію візуального акценту між залами, що надає композиції панно можливість бути головним художнім фокусом простору.

Доцільно розміщати твір по центрі осьової стіни, що розкриває естетику цього панно та зберігає візуальний баланс в приміщенні.

ЗБІР МАТЕРІАЛУ

У процесі пошуку та натхнення в основу ліг твір, український шедевр, - “Лісова пісня”. У творі переплітається реальне та містичне, любов та зрада. Та саме назва драма-феєрія говорить сама про себе, але не слід забувати і про філософське осмислення зв’язку людини з природою, та собою. Це ,без зайвих слів, один із найкращих творів не тільки модернізму, а й усієї української літератури. Це драма, у якій не все є очевидним: численні міфічні образи функціонують як символи, допомагаючи читачеві глибше зануритись у сюжетні колізії та несподівані повороти. Однак сумно, що не всі спроможні побачити цю глибину крізь призму першого поверхневого сприйняття.

Цікавим фактом є те, що однією з основних тем драми є втрата духовного зв’язку з природою та людських витоків. Що, на жаль, підтверджує актуальність проблеми, яка була і в ті часи, й залишається тригером для сучасного суспільства

Нижче подано цитати, які особливо надихнули мене на створення панно — вони стали своєрідним духовним стрижнем композиції:

«Кохання — як вода, — плавке та бистре, рве, грає, пестить, затягає й топить. Де пал — воно кипить, а стріне холод — стає мов камінь.» — Мавка.

Кохання — це невід’ємна частина людського буття. Це не просто любов, як часто говорять, — це щось більше, глибше, виняткове. У багатьох мовах навіть не існує слова «кохання» у його українському значенні. Вони обмежуються поняттям «любов» — більш нейтральним і менш емоційно насиченим. Натомість українська мова надзвичайно багата на слова, що здатні викликати душевне тепло та глибокий внутрішній відгук. Ця цитата передає мінливість та багатогранність кохання, підкреслюючи його особливість для кожного. Кохання, як і вода, то стрімке, як течія в бурхливій річці, то штиль посеред моря. Кожне прекрасне, кожне особливе, але підходить далеко не кожному.

«Ні! Я жива! Я буду вічно жити! Я в серці маю те, що не вмирає.» — Мавка.

Ця фраза надзвичайно глибока у своїй простоті. Вона говорить про вічність життя, про його циклічність. Ніщо не зникає безслідно. Цей вислів можливо трактувати з багатьох точок зору: наукової, філософської, релігійної. Але, життя не зникає безслідно, воно трансформується, змінює форми, але ніколи не зникає. Циклічність буття — одна з ключових тем твору.

«О, не журися за тіло! Ясним вогнем засвітилось воно, чистим, палючим, як добре вино, вільними іскрами вгору злетіло. Легкий, пухкий попілець ляже, вернувшись, в рідну землю, вкупі з водою там зростить вербицю, — стане початком тоді мій кінець.» — Мавка.

Ця цитата — роздуми про матеріальне й духовне. У теперішній, просто неймовірній спішці за добробутом, грошима, самореалізацією, та не помічаємо, дещо важливе — життя, яке навколо нас. Ми не можемо навіть заземлитися на декілька хвилин і перевести дух. І не розуміємо, що в цій гонитві можемо втратити себе. Часто, пристосовуючись до інших, ми втрачаємо свою унікальність, індивідуальність, свій внутрішній світ. І навіть коли ті люди зникають із нашого життя, питання залишається: чи зможемо ми повернути себе?

Важливим етапом роботи стало також вивчення та аналіз символіки, пов'язаної з темою. Було враховано не лише українську традицію, а й елементи психології, а також міфологічні уявлення інших народів світу. Це дозволило розширити контекст і надати твору більшої глибини та універсальності.

ДЕРЕВО — один із найдавніших і, без перебільшення, найуніверсальніших символів, який присутній у міфології, психології, Біблії та в архаїчних культурних традиціях.

Його можна знайти в багатьох міфологічних системах — скандинавській,

слов'янській, індійській тощо. Дерево виступає своєрідним мостом між небесами, землею та підземним світом. У індійській міфології саме під деревом Сіддхартха досяг просвітлення й став Буддою. У скандинавській традиції відоме дерево Іггдрасіль — священне древо, що поєднує дев'ять світів.

В українській міфології «священне дерево» або «дерево життя» символізує зв'язок трьох світів: у кроні — птахи, боги й зорі; в стовбурі — земне життя; в корінні — смерть та підземний світ.

У біблійній традиції Дерево життя та Дерево пізнання символізують моральний вибір, межу між добром і злом, а також втрату первісного безсмертя.

У художній літературі дерево часто виконує символічну функцію пам'яті, переродження або духовного очищення. Зокрема, у драмі-феєрії Лесі Українки «Лісова пісня» дерево є ключовим образом: героїня Мавка врешті стає деревом, що символізує жертву, перехід із природного в духовний стан і збереження внутрішньої сутності поза тілесною формою.

Не можна не згадати й про те, що дерево здавна вважалося символом циклічності, життя та оновлення.

ВОДА — символ, присутній у кожній міфології світу. Існують тисячі трактувань її сенсу, але можна виокремити основні.

У світовій міфології вода часто символізує перехід: наприклад, у давньогрецькій традиції душа перетинає ріку Стікс, аби потрапити до світу мертвих. У біблійній традиції вода уособлює очищення (Всесвітній потоп, хрещення) — символ другого шансу та оновлення. В індійських віруваннях священні ріки, зокрема Ганг, — це живі божественні істоти, здатні звільнити душу від гріха.

У слов'янській культурі вода — жива стихія: вона може як зцілити, так і покарати. Вода супроводжує обрядові дії при народженні, весіллі та смерті. На Івана Купала у водоймах «вгадують» долю, а душі померлих уявлялися мешканцями водного світу. Джерела, річки, криниці здавна мали сакральний

статус.

У художній літературі вода втілює зміну, очищення, внутрішній конфлікт або небезпеку. У «Лісовій пісні» Лесі Українки вона є однією з ключових природних сил: весняна повінь, що зриває греблі, пробуджує ліс і запускає хід подій. Через воду герої твору вступають у контакт із потойбіччям, а сама стихія уособлює як життя, так і втрату.

РУСАЛКА — багатогранний образ, що уособлює тугу, смуток, недосяжну красу та силу стихії.

У слов'янській космології русалка — це дух дівчини, яка померла неприродною смертю. Вона є втіленням туги, краси й небезпеки водного світу, що водночас приваблює й поглинає.

Її аналоги існують у багатьох культурах. У грецькій міфології — це сирени, які чарують і знищують співом. У скандинавських та кельтських віруваннях — морські жінки або селкі, які живуть між двома світами, ніколи не належачи повністю жодному з них. Вони символізують вічний перехід, недосяжну свободу й смуток за втраченою цілісністю.

У «Лісовій пісні» Лесі Українки образ русалки постає в новому символічному вимірі. Русалка Польова — не демон, а частина природної гармонії, голос прадавньої сили, що існує поза межами людської моралі. Її присутність підсилює атмосферу первісної цілісності, одночасно вказуючи на крихкість зв'язку між людиною та природою.

РОБОТА З АНАЛОГАМИ

Під час роботи над панно я зверталася до різноманітних художників, намагаючись знайти натхнення та ту саму “іскру” — особливе відчуття, яке знаходиться в особливих картинах, що притягують погляд сильніше за будь-що в житті. Вони стають своєрідним магнітом для очей і серця, викликаючи неймовірні емоції. Саме це — є для мене справжнім мистецтвом.

У процесі пошуку я ознайомилася з творчістю багатьох авторів та митців, однак хочу виділити лише тих, хто справді став для мене особливим.

Спершу, я б хотіла звернути увагу на одну художницю - Лінду Кемп, яка спеціалізується на акварельному та акриловому живописі, застосовуючи техніку негативного зображення. Суть методу полягає в тому, що художниця не малює форму безпосередньо, а вибудовує її через оточення, працюючи з простором довкола. Внаслідок цього композиція поступово вибудовується у вигляді системи кольорових шарів, що створює ефект глибини та прозорості. Роботи Кемп мають переважно медитативний, споглядальний характер і зосереджуються на природних мотивах — деревах, листі, воді.

Інший творець, це Микола Бурдикін, а саме його творчість з міфологічними мотивами. Ці живописні твори, зовсім різні, зовсім не схожі на твори канадської художниці. Творчість Миколи Бурдикіна базується на принципах метафізичного реалізму з виразним символічним навантаженням. У його картинах поєднуються елементи фігуративного мистецтва з сюрреалістичними композиційними рішеннями. Бурдикін тяжіє до складної візуальної метафори: образи мають багатозначне трактування, композиція часто складається з кількох планів, а кожен об’єкт стає носієм ідейної концепції. Він звертається до тем міфу, людського буття, часу та пам’яті.

Попри відмінності, обох художників поєднує інтерес до узагальненого бачення реальності, прагнення до синтезу змісту й форми, а також використання багатопланового підходу як технічного, так і смислового. Кемп досягає цього через

спрощення й відбір, Бурдікін — через алегорію й символ. Їхні роботи є прикладом¹³ сучасної образної мови, де зміст розкривається не буквально, а через структуру, простір і художню умовність.

СЦЕНАРІЙ РОБОТИ

Панно репрезентує глядачеві трагічну, водночас романтичну історію, пов'язану з народною обрядовістю, зокрема зі святкуванням Зелених свят, а саме — Русального тижня. Лише знаючи контекст традицій та культурні особливості цього періоду, можливо зчитати закладений художником сюжет і розпізнати символічне навантаження зображених фігур.

Колористичне рішення композиції, зокрема м'які відтінки світла та гра тіней, вказує на час доби — захід сонця. Цей момент доби у народній традиції асоціюється зі стиканням світу живих і потойбіччя, що є важливою семантичною підказкою для розуміння картини. Саме в такій межовій порі можливе порушення звичного перебігу речей, коли відбуваються зустрічі душ, духів та людей.

На передньому плані зображено дві центральні постаті, а також кількох другорядних персонажів, які слугують для розкриття обставин сюжету. Перша фігура — русалка, дівчина виняткової краси, зображена з певною обережністю та сором'язливістю: вона частково ховається серед очерету. Її міфологічна природа передається через колірну палітру та взаємодію з природним середовищем. Вираз обличчя та положення тіла створюють враження жалю й смутку — ніби вона шкодує за вчинене, хоча вже не може змінити хід подій.

На задньому плані спостерігаємо три жіночі фігури в моменті святкування. Вони не є безпосередніми учасницями драматичної лінії сюжету, однак репрезентують обрядовий контекст Зелених свят. Їхня присутність візуально підтримує атмосферу свята, додаючи автентичності зображенню.

Фігура, розташована ліворуч, — молода, гарна, проте неприродно бліда дівчина. Її положення — сидючи на коренях дерева — вказує на зв'язок з підземним світом. Поруч — човен і русалка, що підсилює символіку переходу. Згідно з народними віруваннями, в Русальний четвер купатися було суворо заборонено, адже саме в цей день русалки могли затягнути душу під воду. Ті ж, хто загинув у цей період — зокрема дівчата, які померли неприродною смертю —

перетворювались на русалок. Отже, перед нами — душа, яка вже не належить світу живих.

Фігура праворуч — молодий чоловік, у якому можна впізнати коханого загиблої. Його погляд — довгий, зосереджений, сповнений болю і ніжності. Він мовчки споглядає її, ніби намагається запам'ятати кожну рису, зберегти в пам'яті останній образ коханої. Його поза, вираз обличчя й обережність у жестах вказують на глибину внутрішнього потрясіння. Водночас його присутність поряд із русалкою може тлумачитися як вдячність за можливість востаннє побачити душу дівчини.

Таким чином, композиція панно втілює не лише сюжет особистої трагедії та кохання, а й демонструє глибоку інтеграцію народних вірувань, обрядовості та міфологічної символіки. Робота візуалізує взаємозв'язок між людиною, природою і сакральним, а також акцентує увагу на тонкому, емоційному вимірі традиційної культури. У цьому поєднанні інтимного та загальнокультурного — її особлива сила впливу на глядача.

КОМПОЗИЦІЙНЕ, СТИЛЬОВЕ ТА ТЕХНІЧНЕ РІШЕННЯ

ЖИВОПИСНЕ ПАННО. “Зелені свята”

Композиційне рішення. Композиція панно є виваженою та добре збалансованою, з чітко вибудованими композиційними зонами. Ліва частина зосереджена на жіночій постаті, у той час як чоловіча фігура розміщена з правого боку, зміщена трохи до центру. Задній план відведено для зображення міфічних і лісових істот, серед яких детально опрацьовані елементи, покликані розкрити глибинний зміст композиції.

Колористичне рішення. Панно базується на приглушених, холодних відтінках — таких як синьо-зелені, болотисті та блакитні тони. Білий одяг персонажів виступає своєрідними світловими плямами, контрастуючи з фоном і водночас підкреслюючи головних героїв, акцентуючи увагу глядача на ключових елементах сюжету.

Акцентним елементом виступає рожевий цвіт — він контрастує із загальною кольоровою гамою.

Стильове рішення. Основним акцентом слугує символізм, та символічні образи, тому вони є головними та виділеними. А м’які лінії, які присутні в картині, та спростовані стилізовані форми – добавляють риси неомодернізму

Технічне рішення. Розпочинається робота з тонування великого формату одним кольором. Далі розпочинаємо заливку основних плям, кольорами, які замішанні завчасно, та продовжуємо промальовуванням деталей.

СКЛАД ПРОЕКТУ

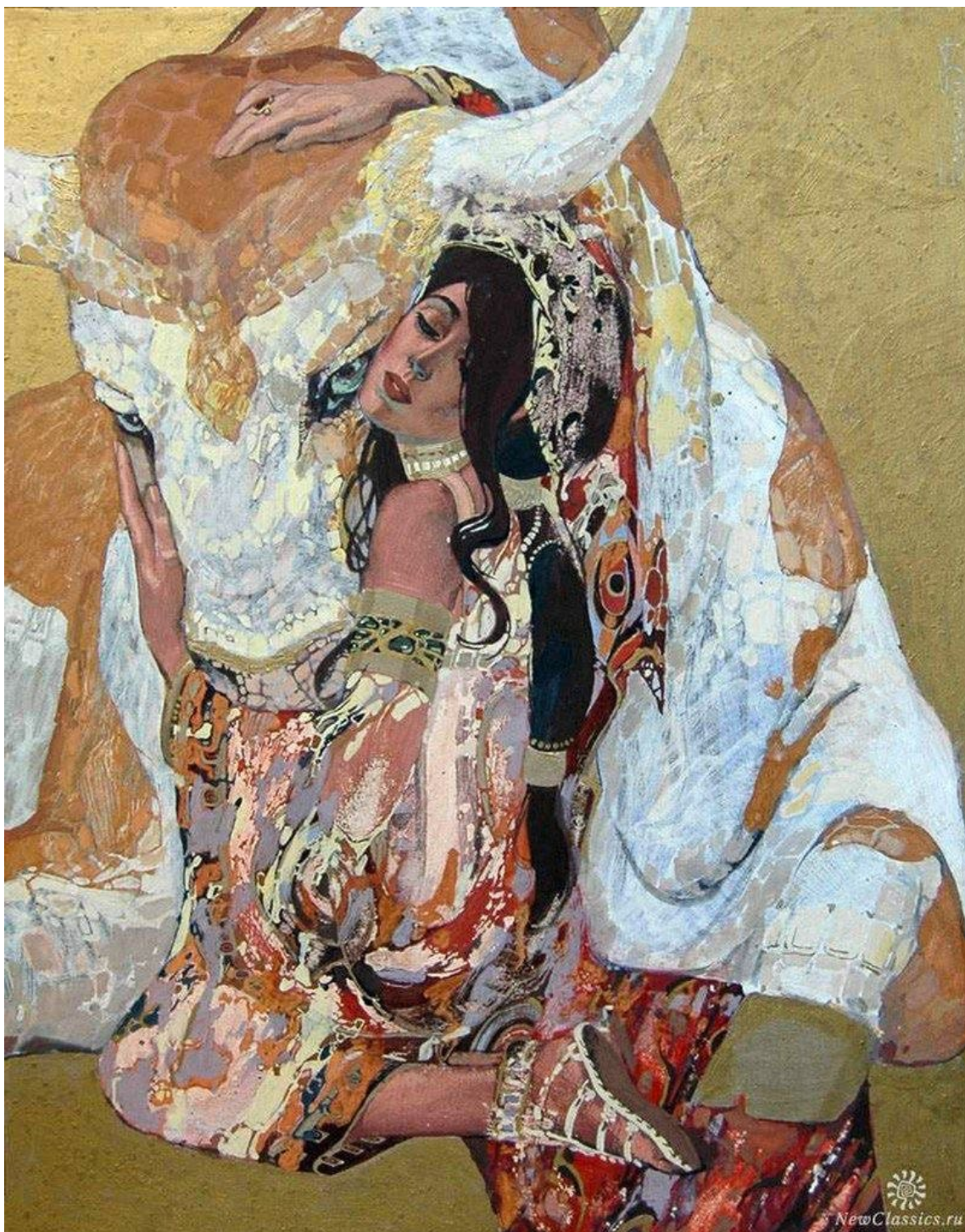
До складу проекту входить:

- дипломна записка (38 с.)
- форескіз (великий ескіз роботи, 40 х 70 см.)
- панно (полотно загальним розміром 110 х 170 см.)

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Українка Леся. *Лісова пісня*. – Київ: Дніпро, 2000. – 128 с.
2. Історія української культури: у 5 т. / редкол.: І. Крип'якевич, І. Підкова та ін. – К.: Наукова думка, 2002.
3. Килимник С. *Український рік у народних звичаях в історичному освітленні*. – Т. 1–2. – Київ: Обереги, 1994.
4. Ничик В. М. *Світогляд українського бароко*. – К.: Наукова думка, 1997. – 384 с.
5. Campbell J. *The Hero with a Thousand Faces*. – Princeton University Press, 2004.
6. Eliade M. *Myth and Reality*. – Waveland Press, 1998.
7. Біблія. Старий і Новий Заповіт. – Переклад І. Огієнка. – К.: Українське біблійне товариство, 2003.
8. Словник символів: ілюстрований енциклопедичний довідник / упоряд. Ж. Шевальє, А. Гейбран. – К.: Дух і Літера, 2005.
9. Головка Р. В. *Народна демонологія українців: Русалки та їх образи*. – К.: Либідь, 2013.
10. Шевченко С. *Міфологія слов'ян: образи, символи, традиції*. – Харків: Фоліо, 2009.
11. Linda Kemp. Official website [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://lindakemp.com/>
12. Denis Sarazhin – Artsy [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.artsy.net/artist/denis-sarazhin>
13. Denis Sarazhin – Arcadia Contemporary. Biography [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://arcadiacontemporary.com/artists/47-denis-sarazhin/biography/>
14. Galleria Gagliardi. Contemporary Art Gallery, San Gimignano, Italy [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.galleriagagliardi.com/>
15. Catherine La Rose – Arte e Poesia: Lu Jianjun (Part 2) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.catherinelarosepoesiaearte.com/2015/05/lu-jianjun-part2.html>

АЛЬБОМ ІЛЮСТРАЦІЙ

Іл. 1. Микола Бурдікін. *Викрадення Європи*. 2008. Полотно, олія.
Поточне місцезнаходження невідоме

Іл. 2. Микола Бурдікін. Живописні роботи.

Іл. 3. Денис Саражин. *Гра в шаради 3*, 2024
Олія на полотні. 24 × 24 дюйми | 61 × 61 см. Приватна колекція

Іл. 4. Денис Саражін. Живописні твори

Іл. 5. Денис Саражін. Живописні твори

Іл. 6. Денис Саражин. Живописні твори

Іл. 7. Sepe x Tone x Corn79 x Vesod. 2Friuli 1976. 2015. Мурал
Джемона, Італія

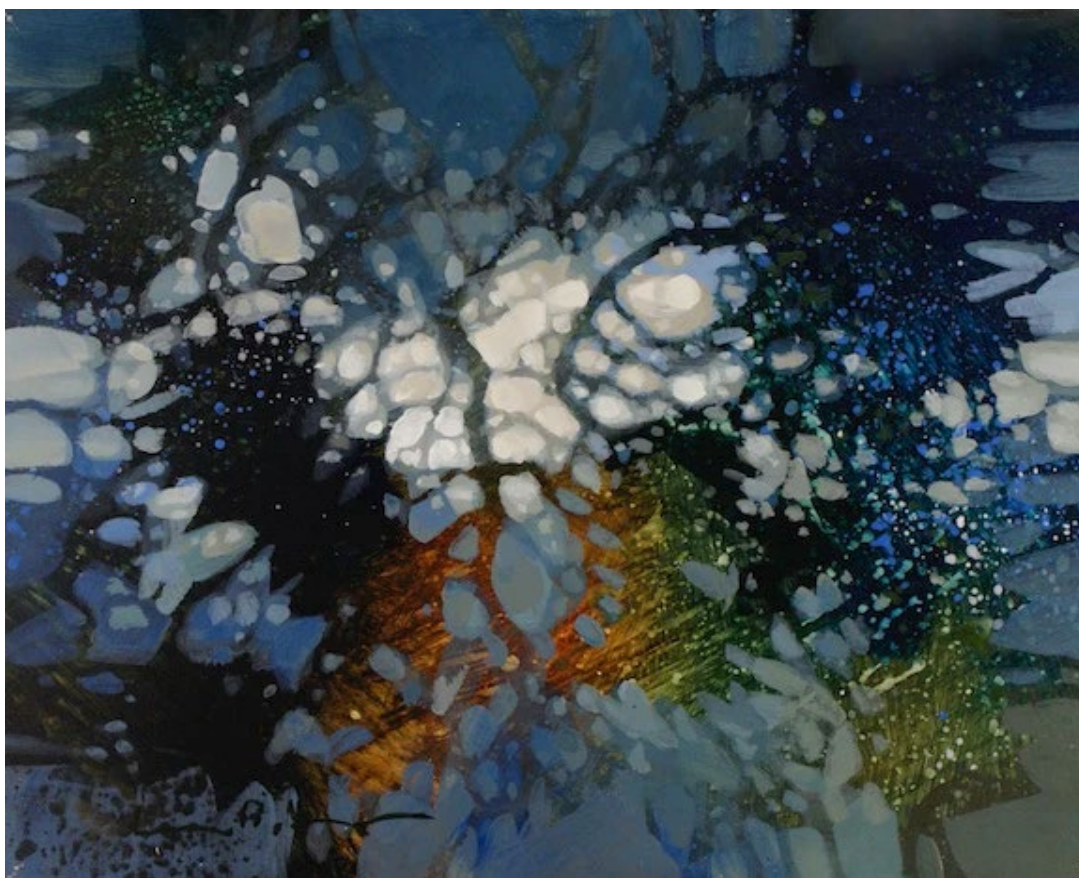
Іл. 8. Sepe x Tone x Corn79 x Vesod. *2Friuli* 1976. 2015. Мурал
Джемона, Італія

Іл. 9. Джордж Пратт. *Ворог Асе: Воєнна ідилія*. 1991. Ілюстрації в книзі

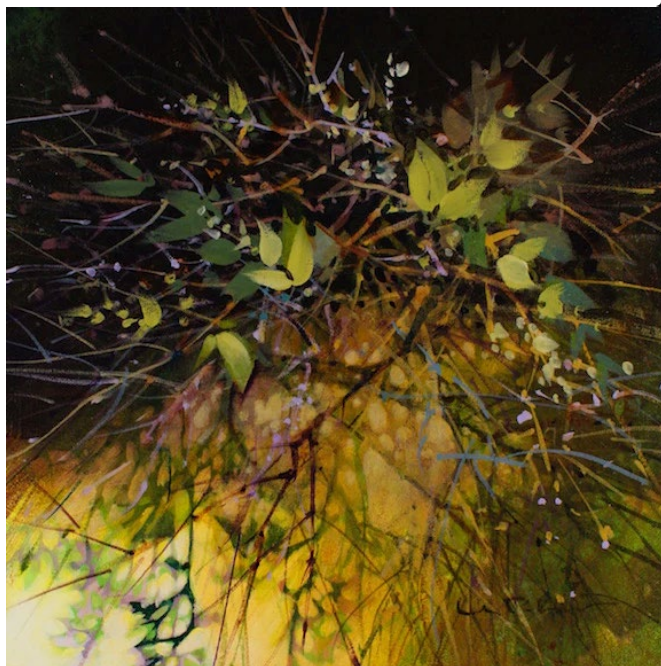
Іл. 10. Серджо Черкі. *Хмари (Le Nuvole)*. 2013.
Олія на полотні. 120 × 100 см. Галерея Гальєрді

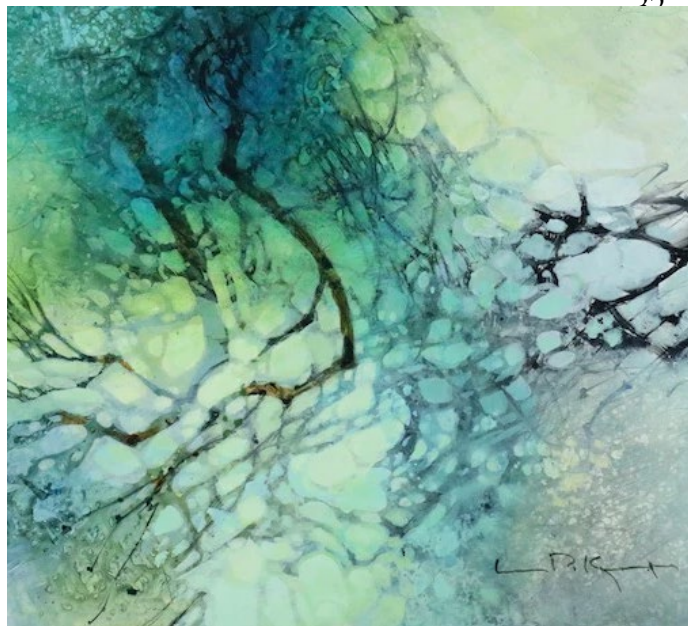
Іл. 11. Лінда Кемп. Живописні твори.

Іл. 12. Лінда Кемп. Живописні твори.

Іл. 13. Лінда Кемп. Живописні твори.

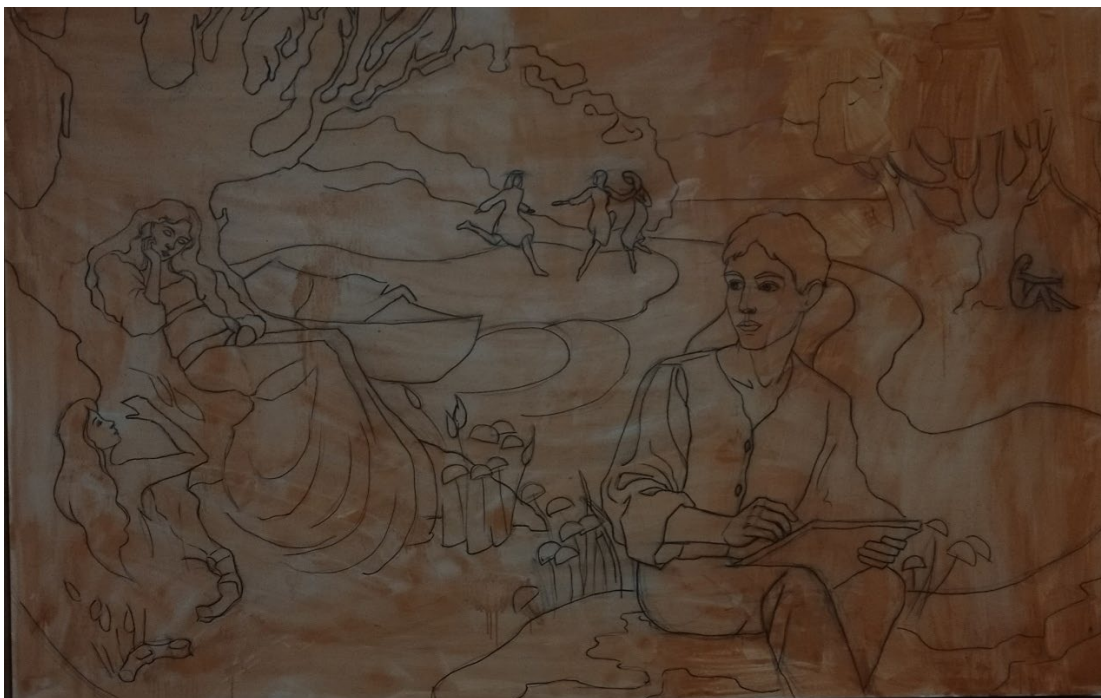
Іл. 14. Лінда Кемп. Живописні твори.

Гл. 15. Лу Цзяньцзюнь. *Невідомий твір..*

Іл.16 і 17. Усачова Ксенія. Проект бакалавра
«Зелені свята». Форескіз. 2025

Іл. 18 і 19. Усачова Ксенія. Проект бакалавра
«Зелені свята». Процес роботи. 2025

Іл.20 і 21. Усачова Ксенія. Проект бакалавра
«Зелені свята». 2025

Іл.22. Усачова Ксенія. Проект бакалавра
«Зелені свята». 2025